

Projekt, der er udarbejdet for Gudhjem Havn, er fornuftigt og vistnok ogsaa lejlighedsvis bør gennemføres; men det ville vi komme ind paa ad Aare; i Aar kan der ikke være Tale derom. Andragendet Nr. 76 er fra Dansk Mejeriforening og i Sammenhæng dermed kan jeg omtale Andragendet Nr. 86, fra de jydsk Mejeriforeninger, der gaar ud paa det samme. Disse Foreninger ønske, at man skal gøre noget mere for Mejeriprodukterne. Det er et Dnske, de have udtalt mangfoldige Gange, og som vi vedblive at høre, hvor godt vi end gøre det. Vi have nylig under Forhandlingen om Takstloven omtalt denne Sag temmelig vidtløftigt, og der er ikke Spørgsmaal om, at vi ville gøre, hvad der er overkommeligt og med Billighed kan fordres; men det er umuligt at sætte en Afkølings-Smørbog ind i ethvert Tog, naar man ikke har Materiel nok dertil, og dette have vi i lang Tid manglet. Man kan ikke uden videre sige, at man vil optage Ost blandt de let jordbervelige Varer. Jeg tror, at der er andre Varer, for hvilke der er langt større Trang dertil. Men jeg tror at kunne love, at vi skulle være meget opmærksomme paa denne Sag og villige til at lytte efter de fremkomne Ønsker. Naar der i det ene af Andragenderne er Tale om, at Toggangen paa Sjælland er utilfredsstillende, skal jeg gøre opmærksom paa, at saa vidt mig bekendt træffer Generaldirektøren Aftale om Toggangen med Landbrugets Organisationer, og de Raad, man faar fra dem, er jeg overbevist om, at man vil følge, naar det er muligt at gøre det. De vedkommende kunne altjaa være ganske sikre paa, at man vil være skarpt opmærksom paa denne Sag. Noget positivt Løfte kan jeg jo ikke her afgive. Jeg kommer saa til Andragendet Nr. 87, der er indgivet af en Lokomotivfører Johansen af Frederiksberg om Erstatning for formentlig med Urette bortfaldne Præmier for beparet Brændsel og Smørelse. Dette Andragende har jeg haft til Behandling, og jeg ser ikke, at jeg kan gøre videre derved. Andrageren bestrider Berettigelsen af den stedsundne Konvertering af de Kulpræmier, han fik for Besparelse af Kul og er dernæst misfornøjet med den Maade, hvorpaa Konverteringen er bleven udført. Den ærede Ordfører meddelte, at Konverteringen blev støttet paa Overenskomsten mellem det sjællandske Jærnbanelsselskab og Staten. Hvis der kan protesteres imod Berettigelsen af, at Staten foretager Forandringer som den omhandlede, bliver den sjællandske Jærnbane den, der endnu er bestemmende for Statsbanedriften og bl. a. ogsaa hindrende over for Lovgiv-

ningsmagten med Hensyn til Vedtagelsen af Bestemmelser om Sportulering og Præmier. Jeg erkender, at med Hensyn til fast Løn, Sygekasser og Alderdomsforsørgelse er jeg pligtig at følge de Bestemmelser, der bleve givne, da Overenskomsten blev indgaaet; men jeg kan ikke erkende, at jeg er afstaaen fra at vedtage noget om Sportuleringen og endnu mindre om Præmierne. Hvis det, der staar her, er rigtigt, saa er der Bestemmelser i Organisationsloven af 1892, der ikke ere gennemførlige, thi der har Tinget forestrevet Ministeren, hvilke Sportler han maa tilstaa. Forholdet her er ganske simpelt dette, at man finder, og jeg selv er af den Anskuelse, at det er mindre rigtigt at give vedkommende Lokomotivførere Præmier for, at de gøre deres Pligt ved at spare noget Kul, og at det ikke er uden Fare at opmuntre til denne Sparommelighed. Derfor har man beregnet, hvor meget de sidste 5 Aars Kulpræmier have udgjort i Gennemsnit, og det har man givet som personligt Tillæg. Nu mener Andrageren, at der er givet ham mindre gode Kul end andre Lokomotivførere. Ja, det er mig umuligt at sige, hvilke Kul han har kørt med. Det er maaste paa Sydbanen, at han har kørt eller ved Provetørsler, men Provetørsler kunne næppe komme i Betragtning, thi det er meget sjældent, at Provetørsler udføres i større Stil af en enkelt Lokomotivfører, og der leveres utvivlsomt udmærket gode Kul dertil. Det er muligt, at man i Korsør ved at tage af de Suhre Dplag har faaet bedre Kul end i Kjøbenhavn, men det kan man jo umuligt undersøge i Detailen. Det er ubehageligt, at vedkommende er utilfreds med den fulgte Fremgangsmaade; det holder jeg aldrig af. Hvad man har gjort over for ham er, at man har anvendt den Regel, som er fulgt over for hans Kolleger. Reglen er, at man undersøger, hvad den vedkommende har haft i Sparepræmie i de sidste 5 Aar, og Gennemsnittet deraf give vi som fast personligt Tillæg. Om den vedkommende under andre Forhold kunde have tjent noget mere, kan jeg ikke udtale mig om. Han har søgt at faa fri Proces, og han meddeler, at efter at der har været indhentet Erklæring fra Generaldirektoratet, er hans Ansøgning bleven afslaaet. Jeg har gjort mig bekendt med Generaldirektoratets Stribelse, men den udtaler sig selvfølgelig slet ikke angaaende Spørgsmaalet om fri Proces, men giver ganske simpelt en Fremstilling af det Faktum, hvorefter den hele Sag drejer sig, nemlig Konverteringen af Præmien og Maaden, hvorpaa den er stet, anden Oplysning er ikke givet fra Jærn-